

4- KINH PHẬT NÓI VỀ NHÂN DUYÊN CÁC KHỚP XƯƠNG BỊ ĐAU NHỨC

Nghe như vậy:

Một thuở nọ, Đức Phật ngự tại con suối lớn tên là A-nậu, cùng với đại chúng Tỳ-kheo năm trăm vị, đều là bậc A-la-hán, đã chứng được sáu thứ thần thông, chỉ trừ Tỳ-kheo A-nan.

Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Thuở xưa, trong thành La-duyet-kỳ có con của một vị trưởng giả bị bệnh sốt rất nguy kịch. Trong thành đó có một thầy thuốc giỏi, riêng biết các loại thuốc, trị lành các chứng bệnh. Khi ấy, người con của trưởng giả bảo thầy thuốc:

–Xin thầy hãy chữa cho tôi lành bệnh, tôi sẽ đền ân thầy nhiều của cải quý.

Thầy thuốc liền điều trị, giúp con của trưởng giả được lành bệnh. Sau khi lành bệnh thì, người con trưởng giả không đền ân. Người con của trưởng giả sau đó lại bị bệnh, lại mời người thầy thuốc ấy đến chữa, nhưng lành bệnh rồi vẫn phủi ân. Như vậy cho đến ba lần mà con của trưởng giả vẫn chẳng đền ân. Sau đó người con của trưởng giả lại bị bệnh, lại mời người thầy thuốc ấy đến chữa trị. Lúc ấy người thầy thuốc nghĩ rằng: “Trước đây ta đã ba lần chữa cho anh ta hết bệnh mà chẳng thấy anh ta đền ân”. Bấy giờ con của trưởng giả nói:

–Anh đã chữa trị tôi ba lần mà tôi chưa đền ân, bây giờ anh hãy chữa trị cho tôi, khi lành bệnh tôi sẽ đền ân luôn một lần.

Lúc ấy, người thầy thuốc nghĩ rằng: “Gã này đã lừa dối ta đến ba lần, như lừa dối đứa con nít. Nay ta sẽ làm cho y phải chết”. Người thầy thuốc liền đưa cho con trưởng giả uống thuốc độc, làm cho người này bệnh càng lúc càng nặng, cuối cùng phải chết.

Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Thầy có biết người thầy thuốc lúc bấy giờ là ai chăng? Chính là Ta ngày nay, còn người con của trưởng giả lúc bấy giờ nay chính là Đề-bà-đạt-đa.

Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Lúc ấy Ta cho người con của trưởng giả này uống thuốc độc, làm cho y bị chết. Do nhân duyên ấy nên bị nấu đốt dưới địa ngục mấy ngàn năm, rồi làm súc sinh, ngựa quỳ. Nay tuy Ta đã thành Phật nhưng các khớp xương vẫn bị đau nhức.

Bấy giờ Đức Phật nói về nhân duyên đời trước bằng bài kệ:

*Xưa, Ta làm thầy thuốc
Trị bệnh con trưởng giả
Tức giận cho thuốc độc
Vì vậy y phải chết.
Do duyên đời trước ấy
Mãi chịu khổ địa ngục
Nay duyên xưa sót lại
Cho nên bị đau nhức.
Nhân duyên không mất đi
Cũng chẳng tan trong không
Do ba nhân duyên này
Phải giữ thân, miệng, ý.
Ta tự đã thành Phật*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Làm vị tướng ba cõi
Nên nói duyên đời trước
Tại suối lớn A-nậu.*

Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Thầy hãy xem Đức Như Lai, các điều ác đã chấm dứt, các điều thiện đã đầy đủ, đối với Trời, Rồng, Quỷ thần, vua chúa, quan dân, Ta đều muốn cho họ nghĩ đến điều thiện, vậy mà vẫn không thoát khỏi nhân duyên kiếp trước, hưởng chi những kẻ ngu si tối tăm chưa đắc đạo!

Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Thầy nên tu học như vậy. Năm trăm vị La-hán và tất cả chúng sinh đều phải tu học như vậy.

Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Thầy nên gìn giữ ba lỗi của thân, bốn lỗi của miệng và ba lỗi của ý. Nay Xá-lợi-phất, thầy nên tu học như vậy.

Khi Đức Phật dạy như vậy, Tôn giả Xá-lợi-phất và năm trăm vị La-hán, Rồng lớn đầu đàn A-nậu, Trời, Rồng, Quỷ thần, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la và Ma-hầu-la-già nghe Đức Phật dạy, thấy đều vui mừng thực hành.

M